

Titel: Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]

Citation: "Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25*, J.R. Thiele, 1774, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_025-shoot-w2_025_015_p8_bZONE1551376/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Wagn op, o Wvind! fremviis min Muse hvor grusom
Din Brede forðum var optandt, da du ved Helikons Fødder,
Med mere end mordiske Forsæt imod min æble Corytto:
Besøgte Amusia. — Du stod — og fraadende Galde
Flød fra dine Læber. — Ild grad dit gloende Dye. —
En Strøm af Edder soer fra dit slængede Hoved. —
Ved det af Længsel qualte, og Brede gloende Hierte
Dit Bryst paa en Gang brændtes, og nær maatte brist. —
Som Etna af Jordskæl, saa rystedes du af brændende Grunhed,
Og streg med Wolk Landsmænds hvinende Stemme:
"Thalia! det Had jeg dig soor, det evig skal brande —
"Hvis ikke Corytto din skønneste Tjymphe i dit Sted opstres
"I Dag for min Brede. — Jeg soor ved Afferons Velde;
"Jeg atter nu soerger Coryttos eolge Vandhæld,
"Ved Jupiters Torden — ved Stygis grusomme Strømme."
O Muse! skielv her, og lær af Verden at skielve; —
Men folg dog den grusomme Wvind hen til Amusias Wellig.
Fortal mig, Muse! hvorledes Amusias Nafn
Dig lærde at bære. — Fortal, hvad var hendes værdige Jdræt?
En Klint af tvetoppet Parnas udstrakt over Sletten
Bedeckede Troldqvindens Huus, og gjorde at Titans loffer
Ei kildrede hendes ved Mørkets Fælhed best stirrende Dye; —
Selv Pegasus's Stald bar Klintens øverste Spis. —
Amusia sad her kied af den høytvævend Hest at beride,
Og sang med Troldqvinders Wellyst sin sidste værdige Jdræt. —
Som var at knuse sin egen sig selv høyst lignende Breder —
Den af sit stormende Vandhæld saa vidt bekjendte Bridalon,
Og at indplante med mørkeste Konst i Bridalons Legem
En Siel, som for laae skialt i en Giedebuks lystige Hierte. —
Esligt sang hun da knarkende Dyr udstrakt fra sin Stolpe
Oplod for hestligste Wvind Amusias Hytte,
Glød stod Amusia op fra sin Sang omfavnede Wvind,